

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 6 sierpnia 2020 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. odmówił wnioskodawczyni A. K. prawa do wypłaty niezrealizowanego świadczenia po zmarłym ojcu G. S.. W uzasadnieniu wskazano ,że zwłoki G. S. zostały znalezione w dniu 9 lipca 2019 roku natomiast w akcie zgonu nie wskazano daty zgonu zmarłego / decyzja w aktach ZUS/.

W dniu 28 sierpnia 2020 roku wnioskodawczyni A. K. złożyła odwołanie od powyższej decyzji, wskazując ,że decyzja jest dla niej krzywdząca / odwołanie k-3/

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania , podnosząc argumentację jak w zaskarżonej decyzji/ odpowiedź na odwołanie k- 4-40dw w zw z pismem k-9./

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

Wnioskodawczyni A. K. zamieszkiwała i wspólnie prowadziła gospodarstwo domowe wraz z ojcem G. S. .

W 2017 roku G. S. miał wypadek , w wyniku którego doznał złamania biodra. Po tym wypadku jego stan zdrowia pogorszył się, chodził o lasce.

Wnioskodawczyni pracowała od godziny 9.00-20.00 w związku z czym do pracy wychodziła z mieszkania o 8.00 rano. W dniu 9 lipca 2019 roku wnioskodawczyni jak zwykle o godzinie 8.00 wyszła z domu. Przed wyjściem zajrzała do pokoju ojca ale ten spał. Około godziny 12.00 wnioskodawczyni zatelefonowała do ojca aby upewnić się jak czuje się ojciec . Ponieważ nikt nie odbierał telefonu zwróciła się do zaprzyjaźnionej osoby , która pomagała jej w opiece nad ojcem, aby udała się do mieszkania i sprawdził czy wszystko jest w porządku. O godzinie 14.30 zadzwonił znajomy do wnioskodawczyni z informacją ,że G. S. nie żyje. Wnioskodawczyni zwolniła się z pracy i przyjechała do mieszkania. Znalazła ojca na łóżku w pozycji półleżącej, z czego wywnioskowała, że po przebudzeniu próbował on wstać. Wnioskodawczyni wezwała lekarza POZ-u, który stwierdził zgon G. S. w związku z zatrzymaniem krążenia i niewydolnością oddechową. Wykluczył ingerencję osób trzecich. W chwili śmierci G. S. miał 74 lata (ur.(...)) /zeznania wnioskodawczyni 00;04;19 CD k-20, akt zgonu w aktach ZUS karta zgonu k- 26-260dw/.

W dniu 25 lipca 2019 roku wnioskodawczyni złożyła wniosek o wypłacenie niezrealizowanego świadczenia po zmarłym ojcu , wskazując ,że był on uprawniony do emerytury / wniosek w aktach ZUS.

Decyzją z dnia 6 sierpnia 2019 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. odmówił wnioskodawczyni A. K. prawa do wypłaty niezrealizowanego świadczenia po zmarłym ojcu G. S.. W uzasadnieniu wskazano ,że zwłoki G. S. zostały znalezione w dniu 9 lipca 2019 roku natomiast w akcie zgonu nie wskazano daty zgonu zmarłego. Nie można zatem ustalić czy istnieją podstawy do wypłaty świadczeni za miesiąc lipiec 2019 roku / decyzja w aktach ZUS/.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie materiału dowodowego zebranego w sprawie opierając się na dokumentach załączonych do akt ZUS oraz karcie zgonu G. S.. Ponadto Sąd oparł się na zeznaniach wnioskodawczyni ,które nie były kwestionowane przez stronę przeciwną i brak jest podstaw aby odmówić im wiarygodności . Są one zbieżne z dokumentami załączonymi do akt sprawy .

Sąd zważył ,co następuje :

Odwołanie wnioskodawczyni jest zasadne i podlega uwzględnieniu.

Znajduje ono podstawę prawną w treści przepisu art.136 ustawy z dnia 17.12.1998 roku o emeryturach i rentach z FUS (Dz. U. z 2018 roku poz.1270 ze zm.) który stanowi ,że w razie śmierci osoby, która zgłosiła wniosek o świadczenia określone ustawą, świadczenia należne jej do dnia śmierci wypłaca się małżonkowi, dzieciom, z którymi prowadziła

wspólne gospodarstwo domowe, a w razie ich braku - małżonkowi i dzieciom, z którymi osoba ta nie prowadziła wspólnego gospodarstwa domowego, a w razie ich braku - innym członkom rodziny uprawnionym do renty rodzinnej lub na których utrzymaniu pozostawała ta osoba. Osoby wymienione w ust. 1 mają prawo do udziału w dalszym prowadzeniu postępowania o świadczenia, nieukończonego wskutek śmierci osoby, która o te świadczenia wystąpiła. (ust.2). Roszczenia o wypłatę świadczeń, o których mowa w ust. 1, wygasają po upływie 12 miesięcy od dnia śmierci osoby, której świadczenia przysługiwały, chyba że przed upływem tego okresu zgłoszony zostanie wniosek o dalsze prowadzenie postępowania.(ust.3).

Z ustaleń Sądu wynika ,że wnioskodawczyni należy do grupy osób uprawnionych do wypłaty świadczenia niezrealizowanego . Jest okolicznością niesporną w sprawie ,że zmarły był rozwiedziony a wspólne gospodarstwo domowe prowadził z wnioskodawczynią ,będącą jego córką.

W ocenie Sądu nie ulega wątpliwości ,że G. S. zmarł w dniu 9 lipca 2019 roku . Tego dnia bowiem córka widziała go po raz ostatni , przed wyjściem do pracy, jak spał. Jak zeznała wnioskodawczyni, z ułożenia znalezionych zwłok wywnioskowała ona ,że po przebudzeniu próbował wstać zanim nastąpił zgon. Informacje wskazane przez lekarza w karcie zgonu wskazują w sposób nie budzący wątpliwości ,że zgon nastąpił z przyczyn naturalnych w dniu 9 lipca 2019 roku .

Przyznać należy ,że zgodnie z art. 3 ustawy z dnia 28 listopada 2014 r. prawo o aktach stanu cywilnego (tekst jedn.: Dz. U. z 2018 r. poz. 2224 z późn. zm.) że akty stanu cywilnego stanowią wyłączny dowód zdarzeń w nich stwierdzonych; ich niezgodność z prawdą może być udowodniona jedynie w postępowaniu sądowym. Skoro zatem w wystawionym akcie zgonu jako czas zgonu wskazano datę znalezienia zwłok, tj. 9 lipca 2019 r., to jest to wyłączny dowód, że do tej daty G. S. żył. Okoliczność ta winna , stanowić dla organu rentowego podstawę przyjęcia daty, do której niezrealizowane świadczenie jest należne. W przypadku posiadania dowodów odmiennych organ może zakwestionować datę wskazaną w skróconym akcie zgonu, jednak obowiązek dowodowy w tym zakresie spoczywa na nim. Nie sposób go przerzucić na wnioskodawczynię. Nie ma przeszkód prawnych i faktycznych, by organ rentowy, jako podmiot zainteresowany, zainicjował postępowanie cywilne w ramach postępowania nieprocesowego o uzupełnienie aktu zgonu o datę zgonu (por. wyrok WSA w Kielcach z 20 grudnia 2017 r., (...) SA/Ke 626/17). Przemawia za tym w szczególności wykładnia celowościowa, przejawiając się tym, iż nie sposób pozbawić świadczenia osób, które nie znają dokładnej daty śmierci członków rodziny oraz systemowa, wskazując, iż przepisy prawa nie stanowią o obowiązku ustalania daty zgonu osoby zmarłej, wykluczają zastosowanie wykładni literalnej ww. przepisu.

Mając powyższe na uwadze Sąd zmienił zaskarżoną decyzję .